

Johann Bacmeister

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Joannes Bacmeisterus, Med. D. & Professor Ad Funerale Sacrum Quod ... Dorotheae Neucranciae, Viri ... Dn. Michaelis Neucranciae, p.m. Med. D. ... relictæ Viduæ, Liberi moestissimi Hodie ... paratum cupiunt Cives Academicos ... invitat

Rostochii: Kilius, 1656

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777385872>

Druck Freier Zugang

Bacmeister, J.,
in
D. Wegener,
uxor. M. Neucrantz.
Rostock, 1656.

41

PROGRAMM

^{Quo}
RECTOR

Universitatis Rostochiensis

JOANNES BACMEISTERUS,

Med. D. & Professor

Ad

FUNERALE SACRUM

Quod

Matrona honestissima

DOROTHEÆ NEU-
CRANTZIÆ,

VIRI

EXCELLENTISSIMI, EXPERIENTISSIMI,
CLARISSIMI

DN. MICHAELIS NEUCRANTZII,

p. m. Med. D. ac Practici quondam

felicissimi relictæ Viduæ,

Liberi mœstissimi

Hodie Hora Prima in Templo Mariano paratum cupiunt

Cives Academicos, eâ qua par est ratione, per-
manenter invitat.

••(o)••

ROSTOCHII,

Typis Hæredum NICOLAI KILII. Acad. Typ.

Anno 1656.

Thnici ex rationis luce humano
more Vitam æstimantes ejus miseria-
rias agnoverunt, & deplorarunt;
& licet veræ vitæ ignari essent; non
tamen cum vitâ animam interire,
sed eam per mortem quasi per *διάλυσιν*, vel potius,
ut Plutarchus ait *ὑπὸν ἢ ἀποδημίαν* à corpore separa-
ri, & vel in alios homines migrare, vel in cam-
pis Elysiis quiescere, ac omnis generis deliciis
affluere statuerunt. Unde etiam quidam vio-
lentas sibi ipsis manus imposuere, ut eo citius hac
felicitate potirentur, quemadmodum de Cle-
ombroto memoriæ proditum est, quod hanc
ob causam se ipsum de tecto præcipitarit. Et Anti-
pater Tharsensis fortunæ gratias egisse dicitur,
quod felici Favonio ex fluctibus mundanis in
portum beatitudinis deductus esset. Nec non
Cercida, cujus Ælianus facit mentionem, luben-
ter se moriturum aiebat, post mortem enim se re-
visurum Pythagoram, Hecateum, Homerum,
aliosq; Viros doctos. Nos verò, qui stipendium
peccati mortem esse scimus, nautum hoc omni-
bus exsolvendum esse intelligimus, eoq; exso-
luto ex hoc terrestri Climate, in quo Vita erat in
exilio, Via in periculo, finis in dubio, nos non
ad fictos quosdam campos, sed beatorum sedem,
ubi dolor non sentitur, gemitus non auditur,
malum non timetur, transire credimus, ibiq; nos

per fidem in Christum cum omnibus iis, quos am-
micissimos & conjunctissimos habuimus, æternâ
gloria potituros certò confidimus, mortis he-
betatos aculeos & retusa spicula minimè exhor-
rescere, sed ad horam ultimam quotidie nos præ-
parare, & votum Pauli: *Cupio dissolvi & cum Christo esse*;
nobis applicare debemus. Quod ipsum sub-

sequentibus verbis egregiè nobis inculcat Arria-
nus l. 2 in Epictet. c. 6. quando: *Qua de causâ, inquit,*
nascuntur spicæ? nonne ut arescant, ut demetantur? neq; enim absoluta
sunt. Quod si sensum haberent, vota ne facerent, ut ne unquam demeo-
terentur? Ea vero spicis execratió esset, nunquam eas demeti. Sic homi-
nibus etiam execrationem esse sciendum est, nunquam eos emori, neq; aliud
id esse, quam neq; maturescere unquam, neq; demeti: Nos autem cum
iidem simus, quos & demeti oportet, & istuc ipsum intelligere nos de-
meti, propterea succenseremus? neq; enim scimus qui simus, neq; res mor-
tales ita meditatæ habemus ut equites res equestres. Et Euripides scite:

---- -- ἀλλ' ἀναγκίως ἔχει
βίον ζῆσαι, ὥστε κείριμον σάχυν,
καὶ ἢ μὲν εἶτε, ἢ δὲ μὴ πᾶντα δέῃ
σῆσαι, ἀπὸ δέῃ τῶν φούσιν διεκπεραῖν i. e.

---- -- Necessum est enim,

ut spica quæ maturuit vitam meti.

Hunc vivere, illum præmori: quid attinet

Deslere, sustinere quæ nati sumus.

Colligendæ igitur sunt sarcinulæ, & antequam abeamus
de abitu cogitandum, nec in spes novas Vita dispo-
nenda. Et hoc quam diu in vivis superfuit oculis men-
teq; versavit, sarcinas, ac si abitura semper esset, col-
legit, unum hoc bonum magni fecit, parvi cætera æsti-
mavit præsens hæc nostra piæ defunctæ DOROTHEA
Wegeners. Inde factum, ut nullus ipsi labor durus
nullum vitæ tempus longum visum fuerit, ut pote in quo

gloriam æternitatis acquirere satagebat. Cujus Originem & laudatissimam familiam non est ut prolixè delineemus, parentationem illa condignam postulat, quam charta hæc non capit. Civitas tota piè defunctæ Virututes decantat, nec est nisi improbissimus, qui ejus famam Theonino arrodere dente ausit. Edita autem & extrusa fuit Matrona hæc honestissima in hanc lachrymabilem miseriarum vallem Anno M. DC. XV. die XVI. Aprilis Patre Viro Spectatissimo ac Prudentissimo Dn. JOHANNE Wegener/ Senatore hujus Urbis dum in vivis esset, gravissimo, ob animi candorem & probitatem singularem non satis laudato, quem ante duos annos & IX. menses in decrepita ætate constitutum fata sustulerunt, Matre Matrona laudatissima GERTRUDA Detloffs/ quæ obitum filix desideratissimæ acerbè luget. Avum Paternum habuit Virum JOHANNEM Wegener/ Civem & Mercatorem in hac Civitate primum, Aviam vero ELISABETAM Berens foeminam castissimam. Maternum Avum laudavit IOHANNEM Detloff/ Civem Cerevisiarium, & tribus seu Collegii nautici Seniore honorabilem: Aviam autem CATHARINAM Zandfen/ Matronam conspicuam. Ab his parentibus egregiam indolem, virtutumq; semina traxit, pietatem, castitatem & modestiam cum lacte veluti materno imbibit, quæ virtutes ubi latere ne quidem in ætate infantili potuerunt, ita parentum cura & industria excultæ, sensim emicuerant, & veritatem Verficuli veteris probarunt

-10- *αὐτῆς καὶ φησὶ δῆλα ἃ μέλλει κέρτιμι ἔσεσθαι*

Virtutes illas Virginales, non futo, cerussa vel purpurisso, sed pietatis splendore exornabat, eoq; velut effiacissimo Philtro, honestos multorum amores sibi consiliabat, perpetuisq; laboribus isti sexui convenientibus

bus

bus ad exemplum Helcanæ, Paulinæ & Demetriadis se oblectabat, ut non opus esset, eam nubilem loco moniti sponsaliti-
 tii, more Romanorum fuso & colo donare, postesve Maritales lanâ coronare. Hæ virtutes Virum Excellentissimum ac Clarissimum Dn. JOACHIMUM Subiirni Philosophiæ Magistrum & Theologiæ Candidatum eximium accersiverunt, ut tam selectæ & pudicæ Virginis amplexus peteret & annuentibus facile parentibus & agnatis, obtineret, Qui illam suam DOROTHEAM tanquam *dævi* *Fo: s VII.* Calend. Octobr. Anno M. DC. XXXVII. domum suam duxit. Quem cum ista sponsæ electio minime frustrata esset, accessit ad svavissimâ *o: s: x: i: a: s* divina benedictio. Ast eheu! nimis cito, & anequam foerus in utero Materno adhuc absconditus in lucem edebatur, optatissimo jugalis thalami contorte orbat, & in ipso conjugii initio Maritus fatis concedere cogitur, cum saltem per tres anni quadrantes unanimes turturum instar vixissent. Oduram fortem! Constituta itaq; in miserissimo Viduitatis statu, felici partu tandem enixa est filiolum elegantissimum, cui nomen BARBARÆ in Bâbriismo inditum, quæ adhuc superstes cum lachrymis & moerore intolerabili mortem Matris desideratissimæ deflet. Hunc suum Maritum exoptatissimum non semi aut sesqui anno sed integro triennio Vidua luxit, donec tandem Anno M. DC. XLI. Vir Excellentissimus, Experimentissimus, Clarissimus Dn. MICHAEL NEUCRANTZIUS Med. D. & Practicus hujus Urbis felicissimus hanc honestissimam Viduam sibi matrimonio jungeret. Verum JEHOVA, in cujus arbitrio res humanæ versantur, hoc conjugale duorum animorum arctissimo amoris nexu colligatorum Vinculum præterlapsis vix aut ne vix quidem novem Mensibus iterum dirupit & Maritum relicta uxore gravida in caelestem patriam migrare jussit. O deplorandam pariter ac detestandam conditionem! Mirum certe quod præ moerore animi non statim cum mari-

to defecerit, vel abortum passa, vel etiam accedentibus parturientis doloribus una cum foetu extincta sit. Attamen divino beneficio & Mater & foetus fuere servati editaq; in lucem filiola, lavacro regenerationis eam initiari voluit, ac ANNAM nominari, quæ ob insperatum Matris Charissimæ obitum in summo cum sorore supra nominata, luctu versatur. Ab eo tempore licet Vidua nondum triginta annorum esset, nec procis destitueretur, maluit tamen turturis & palmarum instar, utrumq; Maritum desiere & desiendo exarscere, quam ad vota tertia transvolando defunctorum Manes pios contristare, & hircissantium Viduarum lasciviam sectari. Sollicitata à Procis, Valeriæ Messalæ exemplo maritum etiam si mortuum sibi tamen vivum ob oculos versari, & cordi insculptum esse respondebat eumq; viduali Coronâ exornabat. Illud Andromachi, Hectorem suum inclamantis, apud Homerum, subinde ingeminabat,

Tu mihi, tu solus pater es materq; Verenda,

Tu dulcis frater tu gratus ad omnia Coniux.
Cum Maritis per exiguum illud temporis spacium adeo concorditer vixit, ut Viri placæ ingredi templum necessarium haud fuerit. Per integros XVI. annos in Viduatu vixit, omnibusq; illis virtutibus à Doctore Gentium Paulo ad Timoth. requisitis ubi, *ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἤλπιεν ἐπὶ τὸν θεόν, καὶ προσέμενε ταῖς δεήσεσι, καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας.* decorata fuit, in dominum speravit, in fide permansit, egenis subvenit, filias in timore Domini educavit, salubribus præceptis imbuit sine morositate, cum ea nihil esset svavius Habebant in ea exemplum, quod non sine fructu intuerentur, & ex quo, quod ipsæ nec animadverterent nec intelligerent, proficerent tamen quotidie. Ad concordiam & amorem reciprocum colendum indefinenter eos commonuit, & ab iisdem Deæ terrestris instar debita reverentia adamata, observata & culta fuit. Nemini gravis, obsequiosa omnibus,
& hanc

& hanc ob causam tam à peregrinis quam agnatis cognatisq;
adama a fuit, Imprimis vero venerandus Dn. Socer Vir Ex-
cellentissimus ac Experientissimus Dn. D. MICHAEL NEU-
CRANTZIUS Practicus hujus Civitatis dum in vivis esset
celeberrimus, ut & illius filius defuncti Dn. Mariti fratres
germani Dn. D. JOANNES, & Dn. D. PAULUS NEU-
CRANTZII Physici Reipubl. Stralesundensis & Lubecensis
respective celebratissimi, magno amore ob probitatem in-
genii & indefessum laborem ipsam prosecuti sunt ac simul
cum Matre senio confecta, Liberis, Fratibus & Sorore a-
cerbe lugent. Durante viduitate variis obnoxia fuit mor-
bis, & quamvis graves morbi eam subito non oppresserint
tamen diuturna in valetudo, corpusculum alioqui tenue la-
befactarat. 8. Martii imbecillitas quædam eam invasit quæ ta-
men præter lapsis aliquot diebus, & adhibitis convenientibus
medicamentis iterum remisit. Verum, ingravescente iterum,
morbo crescentibus variis, iisque gravissimis symptomatis,
quibus febris quædam scorbutica erat conjuncta, & acceden-
tibus passionibus Colicis, hysteriis, & nephriticis, quibus ali-
as obnoxia videbatur, 13. Martii Dn. Confessionarium Virum,
pl. Reverendum & Clarissimum Dn. Lic. NICOLAUM
RIDEMANNUM, ad se vocari jusfit & ab ejus manu salvifi-
cum Corporis & sanguinis Christi viaticum summa cum
animi devotione accepit, & deinceps deficientibus progressu
temporis viribus, nec medicamentis ab utroq; Medicorū præ-
scriptis aliquid proficientibus, XXVIII. præcedentis Mensis
die cum ultimam imminere horam animadverteret, Liberos
DEO Patri commendavit, & illis valedixit, accitoq; iterum Dn.
Confessionario cum eo, quantum vires concedebant,
de rebus divinis locuta est, & tandem in præsentia amico-
rum placide in domino obdormivit. Et quidem haud ma-
le cum illa actum esse scimus, quæ quod in sacris usurpavi
olim

olim solebat ἐφορον ἄγειν ἐν ἐοικέναι, ex tempestate hujus mundi in portum cælestem subducta. Quin potius gratulamur ei hanc tranquillitatem; hunc portum, hoc gaudium, Sed liberorum parentem sollicitam ac sedulam curatricem requirentium vicem dolemus. Necessum itaq; est, Cives Academici omnium ordinum honoratissimi, ut hunc eorum dolorem totiusq; laudatissimæ familiæ luctum, quam possumus ac debemus ratione leniamus. Quod commode fieri poterit, si præsentis nostræ & frequentis in cohonestandis exsequiis officio affectum & *συμπάθειαν* nostram iis declaremus. Postulant illud à nobis non solum pio defunctæ Matronæ nostræ Uterq; Maritus jam dudum vita functi, Viri Ordinis literati, sed & omnes agnati & Affines Viri Clarissimi ac literatorum fautores eximii. Agite ergo quotquot jurisdictioni nostræ estis subjecti, & dum gratiam hanc toti familiæ faciatis, & frequentes exequias itis, mortalitatis vestræ vitæq; ἐφήμερον memores, de felici & pio transitu cogitate, ac DEO Opt. Max. Ecclesiam suam, Provinciam, Civitatem, & in eâ Academicam ejusq; salutem & incolumitatem feriis precibus commendate.

P. P. Rostochii sub Sigillo Rectoratus
ipsis Calendis Aprilis Anno
M.DC.LVI.

GK

& hanc ob causam tam a peregrinis quam
adama auit, Imprimis vero veneran-
cellentissimus ac Experientissimus Dn. I.
CRANTZIUS Practicus hujus Civitatis
celeberrimus, ut & illius filius defan-
germani Dn. D. JOANNES, & Dn.
CRANTZII Physici Reipubl. Stralesu-
respectively celebratissimi, magno amo-
genii & indefessum laborem ipsam pro-
cum Matre senio confecta, Liberis,
cerbe lugent. Durante viduitate var-
bis, & quamvis graves morbi eam su-
tamen diuturna in valetudo, corpus er-
befactarat. 8. Martii imbecillitas quæda-
men præter lapsis aliquot diebus, & ad
medicamentis iterum remisit. Verum in
morbo crescentibus variis usque grav-
quibus febris quædam scorbutica erat
tibus passionibus Colicis, hysteri-
as obnoxia videbatur, 13. Martii Dn. Cor-
pl. Reverendum & Clarissimum Dn.
RIDEMANNUM, ad se vocari jusfit
cum Corporis & sanguinis Christi v-
animi devotione accepit, & deinceps de
temporis viribus, nec medicamentis ab-
scriptis aliquid proficientibus, XXVII
die cum ultima imminere horam ani-
DEO Patri commendavit, & illis valed-
Confessionario cum eo, quantum
de rebus divinis locuta est, & tande-
rum placide in domino obdormivit.
le cum illa actum esse scimus, quæ qu-

cognatisque
er Vir Ex-
EL NEU-
vivi esset
riti fratres
US NEU-
ubecensis
iratem in-
t ac simul
& Sorore a-
a fuit mor-
opresserint
tenuē la-
fit quæ ta-
enientibus
te iterum,
ptomatis,
t acceden-
quibus ali-
m Virum,
OLAUM
nu salvifi-
nma cum
progressu
icorū præ-
tis Mensis
t, Liberos
iterū Dn.
debant,
tia amico.
haud ma-
s usurpari
olim

